

rent faktisk mener, at de arbejdsskadede skal have, hvad der tilkommer dem.

I forlængelse af det vil jeg godt høre, om ikke det er korrekt, at regeringen, siden den kom til i 2001, har vidst, at de arbejdsskadede hvert år er blevet snydt for 195 mio. kr. i meget længere tid, end man har været opmærksom på i Højesterets dom.

Kl. 9.20

Hvorfor er det så, at man skal lave et hurtigt indgreb, som kommer de arbejdsskadede til skade, mens man ikke kan få taget sig sammen til at lave et indgreb, som er til gavn for de arbejdsskadede?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan få bekræftet, at såfremt man har lidt et tab, skal man have erstatning for det tab.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen jeg synes, vi har behov for at få at vide, hvad det er for en erstatning, man skal have ifølge hr. Jakob Axel Nielsen. Er det sådan, at man skal have en erstatning for det, man har i tabt arbejdsfortjeneste, eller er det sådan, at regeringen bare kan bestemme et niveau, f.eks. et niveau, der ligger så langt under, hvad man har i tabt arbejdsfortjeneste, at man kan dokumentere, at de arbejdsskadede bliver snydt for 195 mio. kr. hvert eneste år? Er det det, der er De Konservatives politik?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det handler ikke om, hvad regeringen bestemmer. Tingene er underlagt domstolskontrol, og man skal have erstatning for sin tabte erhvervssevne. Det er det, det handler om.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det forslag, vi nu har til tredje behandling, er et forslag, som savner begrundelse. Det savner den begrundelse, at man skal kunne påvise, at folk, der kommer til skade på deres arbejde, også skal have dækket den tabte arbejdsindtjening resten af deres liv.

Vi har at gøre med et forslag, som tager et hjørne af arbejdsskadelovgivningens og tilpasser den til fleksjoblovgivningen, og så siger man, at der er nogle mennesker, som man tror vistnok – vistnok! – får for meget, hvis man ser det over resten af deres livsforløb. Problemet er, at man ikke aner det. Der bliver snakket om overkompensation, men man aner ikke, om der er tale om, at folk rent faktisk får for meget.

Til gengæld ved vi jo, at i store dele af arbejdsmarkedslovgivningen får folk for lidt. Folk får ikke dækket deres tabte arbejdsfortjeneste. Vi ved det alene af den grund, at når man får udbetalt sin erstatning, så bliver der forlods trukket 20 pct. ud, som om man skulle have brug for 20 pct. mindre penge, når man er arbejdsskadet, end når man går på arbejde.

Nu ved vi også takket være et notat, som har ligget i Beskæftigelsesministeriet allerede fra slutningen af den forrige regerings periode, og som den nuværende regering ikke har rørt med en finger, men har ladet ligge i skrivebordsskuffen, at de arbejdsskadede hvert år bliver snydt for 195 mio. kr. i erstatninger, vel at mærke sådan skruet sammen, at jo yngre man er, jo mindre får man, jo mere går man glip af, når man kommer til skade på sit arbejde.

Man har altså dokumentation for, at de arbejdsskadede bliver snydt, det vil man ikke gøre noget ved, mens man mangler dokumentation for, at nogle arbejdsskadede får for meget, bliver overkompenseret, men det vil man skynde sig at gøre noget ved. Det viser noget om en regering, som først og fremmest vil spare på de arbejdsskadede og ikke sørger for, at de får den erstatning, de har fortjent, når de har mistet deres erhvervssevne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 9.25

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 68 stemmer (V, DF og KF) mod 49 (S, RV, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.